ဖက်ဆစ်တော်လှန်ချိန်က ရန်ကုန်စစ်မြေကိုယ်တွေ့

တင်ပြသူ
ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ညို (အငြိမ်းစား)
(တော်လှန်ရေးတောင်စိဝင်ဆောင်း)

တော်လှန်ရေးနေ့ကို ရက်ရွှေ့ခဲ့စဉ်က

ယခင်တပတ်က ကျွန်တော် ရေးသားခဲ့သော (ရန်ကုန် စစ်မြေကိုယ်တွေ့) ဆောင်းပါးတွင် ဂျပန်များကို တော်လှန် ချိန်က ရန်ကုန်မြို့နယ်ကို သီးခြားစစ်တိုင်းဌာနဟူ၍သတ်မှတ်ခြင်း မရှိခဲ့။ ကျွန်တော်လည်း ရန်ကုန်တိုင်းစစ်ခေါင်းဆောင် မဟုတ်ဟု ရှင်းလင်း ဖော်ပြ ခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် အဘယ်ကြောင့် ကျွန် တော် ၏ တပ်စိတ်သည် မဟာမိတ် စစ်တပ်များ ဝင်လာသည်အထိ ရန်ကုန်၌ တည်ရှိနေသနည်းဟု မေးဘွယ် ရှိပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ကျွန်တော် ဦးစီးသော အမြောက်ကြီးတပ်ကို တပ်ဖျောက်၍ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တိုင်း (၂) ဗိုလ်မှူးကြီး နေဝင်း ထံမသွားသနည်းဟု မေးရန် အကြောင်း ရှိပေသည်။ ဖော်ပြပါ အမေးနှစ်ရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေရပါမည်။

ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့မှ
မတ်လ ၂၇ ရက်သို့

တော်လှန်ရေးနေ့ ကို ၁၉၄၅-ခုနှစ် ဧပြီလ ၂-ရက်နေ့မှ မတ်လ ၂၇-ရက်နေ့သို့ပြောင်းရွှေ့ လိုက်ရ ခြင်းကို သခင်တင်မြ ရေးသား သော "ဘုံဘဝ မှာဖြင့်" အဋ္ဌမနောက်ဆုံးပိုင်းနှင့် "ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး ဌာနချုပ် နှင့်တိုင်း ဆယ် တိုင်း" ဒေါက်တာ မောင်မောင် ပြုစုသော "မြန်မာနိုင်ငံရေးခရီးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း" စာအုပ်နှင့် ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးဘဆွေ၏ "ရန်ကုန်ကို မည်သူသိမ်းသနည်း" ဆောင်း ပါး တွင် ဖော်ပြပါရှိသော အကြောင်းပြချက်များတွင် အမိဘအကြောင်းရင်းကို ဖော်ပြထားသည်ကို မတွေ့ရချေ။ ဧပြီ ၂-ရက် နေ့မှ၊ မတ်လ ၂၇-ရက် သို့ ပြောင်းရွှေ့ လိုက်ရခြင်း၏ အမိက အကြောင်း ရင်းသည် ကျွန်တော် ဂျပန် ခေတ် လေယာဉ်ပစ် အမြောက် ကြီး တပ်-တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်ကြီးခင်ညို (ယခုဗိုလ်မှူးကြီး ခင်ညို အငြိမ်းစား) ဖက် ဆစ် တော်လှန်ရေးစတင်သော မတ်လ ၂၇-ရက်နေ့ ည ၇-နာရီ အချိန်မှစ၍၊ ရန်ကုန်မြို့မှ အမိပတိ ဒေါက်တာ ဘမော် ထွက်ခွာသွားသည့် ဧပြီလ ၂၃-ရက်နေ့အထိ၊ ဒေါက်တာ ဘမော်လူ၊ ဗိုလ်ရန်နိုင် ၏ တပ်ဖွဲ့ဝင် မဟုတ် သော်လည်း၊ ဗ တိတ်သယောင်ယောင် ထင်ထင် ပေါ် ပေါ် သွားလာ လှုပ်ရှား နေရခြင်း နှင့် အလုံ အမြောက်ကြီး တပ် တပ်မဖျောက်ခြင်း တို့နှင့် ဆက်စပ်၍ နေပေလသည်။

ရန်ကုန်မြို့မှ ထွက်ခွာရန် အမိန့်ရသော တပ်များ၊ အမိန့် ရသော ဦးဝိစာရလမ်း စစ်ရုံးချုပ်မှ အရာရှိ၊ အရာခံ၊ အကြပ်၊ တပ်သားများနှင့် လက်တို့ခေါ် သွားသူ များ သည်- မတ် လ (၂၀)ရက်နေ့ကို နောက် ဆုံးထား ၍ ထွက် ခွာ သွား ကြသည်။

ဒေါက်တာဘမော်နှင့်
နောက်ဆုံး တွေ့ဆုံခြင်း

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် အခွဲ မတ်လ(၂၂)ရက်နေ့ညဦးပိုင်းတွင် ထွက်ခွာ သွားသည်။ ဗိုလ်မင်းခေါင် (ရွှေတူ) ရေး "ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းနှင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်" စာအုပ် အရ၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းသည် အမိပတိ ဒေါက်တာ ဘမော် ကို မတ်လ (၂၀)ရက် သို့မဟုတ် (၂၁) ရက် နေ့ တွင် သွားရောက်နှုတ်ဆက်သည့် ကောက်နုတ် ချက်မှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

"ကဲ... ဒီ့အမိပတိကို နှုတ်ဆက်ဘို့ ကျွန်ုပ်လာတယ် သွားဘို့ပြင်ထား၊ ငါမကြာခင် ဆင်းလာ ခဲ့မယ်" ဟု ပြော လိုက်သည်။

ကျွန်တော် (ဗိုလ်မင်းခေါင်) လည်း အသင့်ပြင်ထားလျက် အမိပတိဒေါက်တာဘမော်ရုံးသို့အတူထွက်ခွာသွားကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်က သတ္တိရှိ၍ ပွင့်လင်းသည်။ အမိပတိ ဒေါက်တာဘမော်နှင့် တွေ့သည့် အခါတွင်လည်း၊ မကွယ်မဝှက် ဂျပန်ကို တော်လှန်တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း ပွင့်ပွင့်လင်း လင်း တင် ပြ ခဲ့ သည်။ ဒေါက် တာ- ဘ မော် လည်း အောင်မြင် စေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်း တောင်း လိုက် သေးသည်။ ကျွန်တော် သည် ဤမျှ ဗိုလ်ချုပ် ပွင့်လင်း၍အံ့အားသင့်နေသည်၊ ကားပေါ်ရောက်မှ-

"ဘယ်နှယ် ကို ကြီး... မ တော်တဆ သတင်းများပေါက်ကြား သွားရင် အစီအစဉ် တွေ ပျက်ကုန် ရော့မယ်"

"ဟေ့.... ဒေါက်တာ ဘမော်ဟာ ဒီနေရာ မျိုးမှာ နှုတ် လုံ တယ်၊ သစ္စာ ရှိ ပါ တယ် မပူပါနဲ့ကွာ ငါအရမ်းမဲ့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး"

"ဒီလို ဆိုရင်လဲ ကောင်းပါ ရှဲဗျား"

(ဤနေရာ၌ ကျွန်တော် တွေးထင် သလို မဟုတ်ပါ။ အမိပတိဒေါက်တာဘမော် အနေနှင့် ဂျပန်များနှင့်အတူ မော်လမြိုင်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသည်အထိ တော်လှန်မှု သတင်းကို မည်သူ့ ထံမှ မထုတ်ဖော် ခဲ့ပေ။)

အထက်ပါ ကွင်း ပိတ် နှင့် ဖော် ပြ ထား သော ဗိုလ် မင်း ခေါင်၏ မှတ်ချက်တွဲသို့ လက်တွေ့ တွင် မဖြစ် လာချေ။ အောက်ပါ အတိုင်း သ တင်း ပေါက်ကြားသွားသည်။

ဒေါက်တာဘမော်
ပေါက်ကြားသလော

၁၉၄၅-ခုနှစ်မတ်လ ၂၂-၂၃-ရက်နေ့ နံနက် ဗိုလ်မှူးကြီး နေဝင်းရန်ကုန်မှ ထွက်ခွာသွား၍ ရန်ကုန်တွင်လူကြီးပိုင်းမှမည်သူမျှ မရှိတော့သော မတ်လ ၂၃-ရက်နေ့တွင် အမိ ပတိ ဒေါက်တာ ဘမော်က မြန်မာပြည်စစ်နယ်ဗိုလ်ချုပ်ကီမူရာ ကိုဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ထွက်ခွာသွားခြင်းသည် အင်္ဂလိပ်များကို ခုခံရန်မဟုတ်။ ဂျပန်တပ်မတော်ကို ရက်အနည်းငယ် အတွင်း တော်လှန် ပုန်ကန်ရန် ဖြစ်ကြောင်း ပြောသည်။ ထိုသို့ ပြောခြင်းကို အတိအကျ သိသော ထိုစဉ်က ဒုဝန်ကြီးချုပ် သာယာဝတီသခင်မြ (ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်သူဝန်ကြီးဟောင်း သာယာဝတီ သခင်မြ) က ဝန်ကြီးဟောင်း ဦးကျော်ညိမ်း (ထိုစဉ်ကနိုင်ငံခြားရေးဌာနအတွင်းဝန်) ကိုခေါ်၍အမိပတိကတော်

ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ညို (အငြိမ်းစား)

လှန်ရေးကိစ္စကို ဂျပန် ဗိုလ်ချုပ်ကီမူရာအား ပြောပြ လိုက်ကြောင်းကို အသေးစိတ် ပြောပြပြီး ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းထံ အမြန်ဆုံး သတင်းပေးပို့ ရန် ရန်ကုန်ရှိ တာဝန်ခံ စစ်ဗိုလ် တဦးဦးထံ သွားပြောပါဟု ခိုင်းစေသည်။ ဤသို့ခိုင်းစေချက်အရ ဦး ကျော် ညိမ်း....(ဝန် ကြီးဟောင်း) ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ အလုံ ရပ်ကွက် ရောဝတီဝင်း အတွင်းရှိ အိမ်သို့ လာပြောသည်၊

အနီးဆုံးနှင့် အလွယ် ဆုံးသို့
ဦး ကျော် ညိမ်း လာသော နေ့မှာ မတ်လ ၂၃-ရက်နေ့ ဖြစ်၍အချိန်မှာ နေ့လည် ၁၂-နာရီ လောက်တွင် ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်ညိမ်းထံမှ သတင်းကို ကြားသိ ရသောအခါ ကျွန်တော်လည်း ပြာသွား ပါသည်။ အမြန်ဆုံးဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းထံ သတင်းပို့ရန်မှာ စစ်တိုင်း တတိုင်း၏ စစ်ရေး ခေါင်းဆောင် တဦးဦး၏ ဌာနချုပ်မှသာ ဖြစ်နိုင်သည်၊ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် အနီးဆုံး သွားရန် အလွယ်ဆုံးပဲခူး ဗိုလ်မှူး ကျော်ဇော (ယခုဗိုလ်မှူးချုပ် ကျော်ဇော အငြိမ်းစား) ထံ ဆက်သားလွှတ်၍ ပြောမည် ဖြစ်ကြောင်း ဦးကျော်ငြိမ်းကို ပြန်ပြော လိုက်ပါသည်၊ ဦးကျော်ညိမ်း လည်း ပဲခူးမှအဖြေကို ပြန်သတင်း ပေးရန်ပြောပြီး ပြန်သွား ပါသည်။

ထိုစဉ်က စစ်တိုင်း ဌာနချုပ်များတွင် ကြိုးမဲ့ ကြေးနန်း ရှိနေသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်မှတ်ခဲ့သည်၊ ကျွန်တော် ထင်သလို စစ်တိုင်းဌာန ချုပ်များတွင် ကြိုးမဲ့ ကြေးနန်းမရှိကြောင်း တော်လှန်ရေးပြီးမှ သိရပေသည်။

ဆက်သားအဖွဲ့လွှတ်၍
ဦး ကျော် ညိမ်း ပြန်သွားသောအခါ ကျွန် တော် လည်း ကျွန်တော့ အစ်ကို ထောက်ပံ့ရေးတပ်ရင်းတပ်ရင်းမှူးဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်ခင်မောင်ကလေး (ဝန်ကြီးဟောင်းဗိုလ်ခင်မောင် ကလေး က) ယုံကြည်စိတ်ချရ၍ ထား ခဲ့သော ရဲဘော်ဝင်းမြင့် (စစ်ရဲတင်စိုး မှူးဟောင်း) နှင့် ရဲဘော် ဘိုချွန် (ယခုဗမာ့ တပ်မတော် ဗိုလ်သို့မဟုတ် ဗိုလ်ကြီး) ချက်

ခြင်းခတ်ဆီ ရွာခိုင်း၍ ဗိုလ်မှူးကျော်ဇော (ယခု ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇော) ရှိရာ ပဲခူးတိုင်း (၄) သို့အထူး ဆက်သား အဖွဲ့တစ္ဖွဲ့ခတ်လ ၂၃-ရက်နေ့ညနေ ၆-နာရီအချိန် လွှတ်လိုက် သည်။ အထူးဆက်သားအဖွဲ့တွင် ကားမောင်းသူမှာရဲဘော်တင်မြင့်ဖြစ်၍အကူရဲဘော်မှာရဲဘော်ဘိုညွန့်ဖြစ်သည်။ဆက်သားအဖွဲ့တွင်အလုပ်သင်ဗိုလ်ကလေး ဗိုလ်ဘရွှေ (ယခုသံအမတ်,အိန္ဒိယ နိုင်ငံ) ဦးစွမောင်(အရပ်သား ယခင်ဝန်ကြီးဗိုလ်ခင်မောင်ကလေး၏ အတွင်းရေး အတွင်းဝန်) နှင့်ဦးကိုကိုကြီး (အရပ်သားယခုမီးရထားဌာန ဖွံ့ဖြိုးရေး မန်နေဂျာကြီး ရန်ကုန်ခရိုင်) တို့ပါဝင်ပါသည်၊ ဗိုလ်မှူးကျော်ဇောထံပေးရန်စာကို အရေးကြီးကဖျက်ဆီးပစ် ရမည့်ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့်နှုတ်ဖြင့် သတင်းပေးနိုင်ရန်ဆက်သား အဖွဲ့ဝင် သုံးဦးလုံးကို စာတွင်ပါသော အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။ စာတွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းနှင့်ဗမာ့တပ်မတော် ဂျပန် တပ်မတော်ကို ရက်အနည်းငယ် အတွင်း တော်လှန်တော့မည့် အကြောင်း ဒေါက်တာဘမော်က ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ် ကီမူရာကို ပြောကြားလိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တော်လှန်ရေး နေ့ကို ပြီလ ၂-ရက်နေ့အစား မတ်လ ၂၅-ရက်နေ့ထက် နောက်မကျစေဘဲရွှေ့ပြောင်းသတ်မှတ်တော်လှန်ရန်နှင့် ဗိုလ်မှူး ကျော်ဇောထံမှ အဖြေရသော အခါတိုင်း အသီးသီးကို ဆက်သား လွှတ်မည့် အကြောင်းနှင့် ချက်ချင်းအဖြေပေး ရေးသား လိုက်သည်။

တော်လှန်ရေးနေ့ရက်ရွေ့

ဗိုလ်ကလေး ဘရွှေ ခေါင်းဆောင်သော ဆက်သား အဖွဲ့သည်, မတ်လ ၂၃-ရက်နေ့ ည တွင်ပင် ပဲခူးသို့ ဟသ်္သာကုန်း ဘက်ရှိ ဗိုလ်မှူး ကျော်ဇော၏ တပ်သို့ ရောက်ကြသည်။ ဗိုလ်မှူးကျော်ဇော၊ သခင်ချစ် အစရှိသော တိုင်းအာဏာပိုင်အဖွဲ့က တညလုံး အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ဆွေးနွေးသုံးသပ်၍မတ်လ ၂၄-ရက်နေ့နံနက်တွင် ဗိုလ်ကလေး ဘရွှေကိုခေါ်၍ နှုတ်ဖြင့်အမိန့်ပြန်ပေးလိုက်သည်။နှုတ်မိန့်ပေးချိန်တွင် ဗိုလ်ကျော်ဇောနှင့်အတူ သခင်ချစ် (ကွန်မြူနစ်သခင်ချစ်) နှင့် ဗိုလ်အောင်ရွှေ (ယခုသံအမတ် ဦးအောင်ရွှေ- ပြင်သစ်ပြည်) တို့ ရှိသည်ဟု ဆက်သားအဖွဲ့က ပြောသည်။ နှုတ်မိန့်မှာ "မတ်လ ၂၆-ရက်နေ့နံနက်တွင် ပဲခူးတွင်စစ်ရေးပြလုပ်ရန် စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ စောထွက်၍မဖြစ်။ထို့ကြောင့် ၂၅-ရက်နေ့ သတ်မှတ်ရန်မဖြစ်နိုင်။ အဆောက်အဦက ဂျပန်ကို ဖြိုချနိုင်ရန် ○○များကို လက်နက်နှင့် အသင့် ပြင်ထားမည်၊ တော်လှန်ရေးနေ့ကို မတ်လ ၂၇-ရက်နေ့ ည ၇- နာရီ သတ်မှတ် သည်။ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တိုင်းအသီးသီးကိုအကြောင်းကြားပါ။ ပဲခူးမှလည်း တိုင်းအသီးသီးသို့ အကြောင်းကြားမည်"ဖြစ်သည်။

ဤနေရာ၌ ဆုံစည်းချက်တခုကို အလျှင်းသင့်၍ ဖော်ပြလိုပေသည်။ ၁၉၄၅-မတ်လ၂၃ ရက်နေ့ည ၁၂-နာရီ ○ာက်တွင် ကျွန်တော် လွှတ်လိုက်သော ဆက်သား အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ကလေး ဘရွှေက အဓိပတိ ဒေါက်တာ ဘမော်သည့် တော်လှန်ရေးတိုင်ကို ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ် ,ကီမူရာကို ပြောကြား လိုက်မည် ဖြစ် ကြောင်း ဗိုလ်မှူးကျော်ဇောအား သတင်းပို့နေသော အချိန် လောက်တွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းသည် ရွှေတောင်မြို့သို့ ရောက်ပြီး အဓိပတိကြီးဆို ယုံကြည် လှသော ကြောင့် အင်္ဂလိပ်လို ရေးထားသော အောက်ပါစာကိုပို့လိုက်သေးသည်။

ရွှေတောင်မြို့မှ အဓိ ပ တိကြီးထံ ရေးသော ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း၏ လက်ရေးမူကို ဖော်ပြရန်....

စာကို "ကျွန်တော် ခင်မင်သော အဓိ ပတိ ကြီး"ဟု ဖွင့်သည်။ ပဌမအပိုဒ်တွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း၏ စိတ် သဘောထား ဘော်ပြလျက်ရှိနေသည်။ တဖက်၌ အဓိပတိကြီးက တော်လှန်ရေး ကိစ္စကို ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ် ကီမူရာအား ဖွင့်ပြောပြီး ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ရေးသားချက်ကို အနီးကပ်ဆုံး ဘာသာပြန်ရလျှင် ပဌမအပိုဒ်၏အဓိပ္ပါယ်မှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

"ကျွန်တော်ခင်မင်သောအဓိပတိကြီး"

ကျွန်တော် အဓိပတိကြီးကို ဂတိပေးထားသည်အတိုင်း ရွှေတောင်ဘက်သို့ မထွက်ခွာမီ၊ တွေ့မသွားနိုင်သည့် အတွက် ဝမ်း နည်းပါသည်။ ကျွန်တော် ဤကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ရ ခြင်းမှာ အခြေအနေ ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အဓိပတိကြီး အနေဖြင့် ကျွန်တော့အား အထင် အမြင်မှားမည်ကို စိုးရိမ် မိပါသည်။ ကျွန်တော် ရန်ကုန်သို့ ပြန်လာနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ပြန်လာချိန်၌ အခြေအနေသည် မျော်လင့်သလို မဆိုးဝါးလာလျှင်၊ ကျွန်တော် အဓိပတိကြီးကို ပြန်လည် တွေ့ဆုံရန် မျှော်လင့်ပါသည်။ ဤသို့ပြန်လည် မတွေ့ဆုံမီ ကျွန်တော်အဓိရင်ခံစာ ထ[illegible]ကိုပေး ပို့လိုပါသည်။....

အထက်ဖော်ပြပါ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက အဓိပတိဒေါက်တာဘမော်ထံ ရွှေတောင်မြို့မှ မတ်လ ၂၃-ရက် နေ့က ရေးလိုက်သော စာသည် အဓိပတိ၏ လ[illegible]ဟု ဒေါက်တာဘမော်၏ မြန်မာ့နိုင်ငံရေး ခရီးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း" စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

○

စုံတောလေ မြိုင်ခြေယိုးဒယား

■ ဦးသံရိုး ■

စုံတောလေမြိုင်ခြေ...။ အစချီသော တေးသွဲ့ ယိုးဒယားဆန်းသည် ဂီတသမားများ အရနည်းသော သီချင်း တပုဒ်ဖြစ်၏။ မဟာဂီတ သီချင်းစာအုပ်တိုင်းလည်း မပါရှိပေ။ ဇီဘဝိဧသာခေနီကျမ်းကို လက်ကိုင်ပြုသူများ ဤသီချင်းကို တွေ့ကြမည်မဟုတ်ပေ။

ဤသီချင်းကို ရွှေစောင်းသံအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ ခေါင်း ဆောင်ဦးသာလှကျော် (ယခု ကွယ်လွန်ပြီး)က မခင်ဝင်း (ယခု မြေပဒေသာ) အား သင်ပြပြီး အသံလွှင့်ခဲ့လေသည်။ ဤနေ ရာတွင် ကြားဖြတ်ထခု အစီရင် ခံလိုပါသည်။ မြန်မာ့ အသံတွင် တာလပေါ်ရော သီချင်းကြီး ကဏ္ဍပါသီဆိုတီးမှုတ်သူများကိုဘုတ်ထိုင်၍ ဆုံးဖြတ် ရသော အဖွဲ့များရှိ၏။ သီချင်းကြီးဘုတ်အဖွဲ့တွင် ဂီတပညာရှင်ကြီးများ၊ ရှေးမင်းသား ကြီးများ ပါရှိ၏။ တပတ်လျှင် ၂-ကြိမ်ကျ ဘုတ်ထိုင်၍ အဆုံးအဖြတ် ပေးကြသည်။ ရွှေစောင်းသံအဖွဲ့ကို ဘုတ်ထိုင်ကြသောအခါ မခင်ဝင်း သီဆိုထားသည့် စုံတောလေ မြိုင်ခြေယိုးဒယား သီချင်းကို ဘုတ်လူကြီးများ နားထောင်ကြရသည်။

ဂီတကျမ်းထဲမှ ဟုတ်ပါစ

မခင်ဝင်း၏ ဆို ဟန် ကလည်း ကောင်းသည်။ အသံကလည်း ကောင်းသည်။ သုသည်ပန်တျာကျောင်း ဆင်းပီပီ အဆိုကောင်းတယောက်ဖြစ်လာ၏။ သို့ သော် သူဆို ထား သည့် စုံတောလေ မြိုင်ခြေယိုးဒယားမှာ ဘုတ်လူကြီး အချို့၏ နားတွင် တကြိမ် တခါမှ နားမထောင်ခဲ့ရဘူးသော သီချင်းဖြစ်နေသောကြောင့်ငင်းတို့နားထဲ၌ဆန်း၍နေသည်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရသော် ဘုတ်အဖွဲ့ထဲ၌ အရေးပါအရာ ရောက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တဦးမှာ ဤသီချင်းကို ရလည်းမရဘူး၊ ကြားလည်းမကြားဘူးပေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် မည်သည့်ဂီတကျမ်းထဲမှမပါရှိခဲ့သော

သီချင်း သာ ဖြစ် သည့် ဟု ယူဆထား၏။ ယူ ဆ ထား သည့် အတိုင်း လည်း ဖွင့် ၍ ပင် ပြော ခဲ့ လေသည်။

အ ဆို ကောင်း အ သံ ကောင်းထျက် ဓါတ်ပြားမရ

ထိုအခါ မြန်မာ့အသံ၌ တာဝန် ရှိသည့် ညွှန်ကြားရေးဝန် (ဂီတ) က ဝင်၍ ဖြေ ရှင်း ရ ဘော့သည်။ ဤသီချင်းသည် ဦးပြုံးချို၏ မဟာဂီတပေါင်းချုပ်ကြီးတွင် ပါရှိကြောင်း၊ စာအုပ်ဖွင့်ပြ၍ အသံ လွှင့်ခွင့် ရရှိသွားလေသည်။ အစတွင် လွှင့်ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။ မှန်ပါသည်။ ဤသီချင်းသည် ဆရာမြိုင်၏ရွှေနန်းထွက် မဟာဂီတ စာအုပ်၌လည်း ပါရှိပါသည်။ ရွှေစောင်းသံ အဖွဲ့မှ မခင်ဝင်း သီဆိုသွားသော ဤစုံတောလေ မြိုင်ခြေ ယိုးဒယားကို စာရေးသူနားထောင် လိုက်ရပါသည်၊ အဆိုလည်းကောင်း၏။ အသံလည်းကောင်း၏။ အတီ လည်းကောင်း၏။ သို့သော် လည်း ဘုတ်အဖွဲ့က ဓါတ်ပြား မပေးလိုက်ပေ။ လွှင့်ခွင့်သာ ပြုလိုက်သည်။ ဓါတ်ပြား ပေးလျှင် ဥာဏ်ပူဇော် ခ ငွေတရာကျပ် မြန်မာ့အသံမှ ပေးရ၏။

ဘုတ်လူကြီးနှင့်သင့်မှ

ယနေ့ ရှင်ဆိုင်နေရသည့် ပြဿနာမှာ သီဆိုသူ မည်မျှပင် အဆိုကောင်းစေ၊ အသံကောင်းစေ၊ အတီးကောင်းစေ၊ စင်းလုံးချောကောင်းကြစေ၊ ဘုတ်အဖွဲ့လူကြီးအချို့နှင့် နားလည်မှုမယူလျှင် ဓါတ်ပြား မရနိုင်ဟု သီချင်းကြီး လောက၌ ပွစိပွစိပြောနေကြသည်။ အဆိုမည်မျှပင်ညံ့ညံ့၊ အသံ မည်မျှဝင် ကြောင်ကြောင်၊ ယိုင်ချင့်ရာ ယိုင်စေကာမူ၊ ဘုတ်လူကြီးအချို့နှင့်ကောင်းစွာနားလည်မှု ယူထားလျှင်လွှင့်ခွင့်ရသည်။

ဂီတနားတို့နားဝင်ခါး

ဘုတ် အဖွဲ့ က အသံကို ကောင်းစွာ မစစ်ဆေး၊ ဆိုဟန်ကိုကောင်းစွာမစစ်ဆေးခဲ့ကြသဖြင့် ယနေ့ရေဒီယိုမှ လွှင့်ထုတ်နေသော သီချင်းကြီး ပိုင်းများမှာ ဂီတနားရှိသူများအဘို့ နားဝင်ခါး၍ နေတော့သည်။ဘုတ်လူကြီး အချို့နှင့် တည့် အောင် ပေါင်းလျှင် လွှင့်ခွင့် ပြုသည်ဟု ဂီတလောက၌ ပြောဆို နေကြပေပြီ။

စောစောက အကြောင်းအရာကို ပြန်၍ ဆက်ပါရစေ။ ရွှေစောင်းသံ အဖွဲ့တွင် မခင်ဝင်း၊ အသံလွှင့်ပြီးသောအခါ ဘုတ်လူကြီးတဦးက မခင်ဝင်း အား သူတို့ဝိုင်းတွင် လာရောက်သီဆိုရန်မဲဆွယ်လိုက်၏။

ဘုတ်လူကြီးကို ကပ်တော့မှ

ယခု ထက်ပို၍ နာမည်ကြီးလာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဓါတ်ပြားလည်းရနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်းတို့နှင့်မဲဆွယ်သောအခါ မခင်ဝင်းလည်း မနေသာ တော့ဘဲ ထိုဘုတ်လူကြီး၊ ဝင်ရောက်တီးမှုတ်သော တီးဝိုင်းတွင်ဝင်ရောက်သီ

စာမျက်နှာ ၃၂ သို့

သူတို့ခေါင်းတွေရှိနေတာ ကျုပ်သစ္စာရှိခဲ့လို့

● အယ်ဒီတာ၏မှတ်ချက်။ ● ယခုအပတ်အိုးဝေဂျာနယ် စာမျက်နှာ [၉] ၌ ပါရှိသော ဗိုလ်ခင်ညို၏ ဆောင်းပါးတွင် တော်လှန်ရေး အစီအစဉ်များ ပေါက်ကြားသည်ဟု ပါရှိခဲ့ရာ၊ ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဒေါက်တာဘမော် ၏ အာဘော်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။ တင်ပြချက်နှင့်ဖြေရှင်းချက်ကို အိုးဝေ၌ တပါတည်း ပါရှိစေရန် အထူးကြိုးပမ်း စီစဉ်ရပါသည်။)

ဒေါက်တာ-ဘမော်

ပြန်လည်ချေပသည်။

နိုင်ငံရေး သမားဆိုတာ ခဲ ပေါက်ခံရတာပါပဲ။ အရင်တုံး ကလဲ ခဲပေါက် ခံခဲ့ရဘူးပေါင်း များပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ အနိုအယ ဂ ရုမစိုက်ပါဘူး။ အခုပေါက်တဲ့ ခဲ ကတော့ တော်တော်ကို ညစ် ပတ်တာဘဲ။

ပေါက်တဲ့ လူကလဲ သာမန် လူမဟုတ်ဘူး၊ တပ်ထဲက ဗိုလ်မှူး ဖေါ်ဘဲ ဝိုးဝှက်ထားရ သလဲ။ မှန်ရင်မှစာပေကဘဲ ဖော်ဘို့ သင့်တယ်။

စွပ်စွဲချက်တွေဂရုမစိုက်

ဒီနှစ်ပရိစ္ဆေဒ အစိုးရ ကျော် အတွင်းတွင် ကျုပ်ဟာ အစွပ်စွဲ အမျိုးမျိုး ခံခဲ့ရတယ်။ သို့သော် ပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့သာ စွပ်စွဲခဲ့တာ

အဓိပတိဟောင်းဒေါက်တာဘမော်

ကြီးဟောင်း တယောက် ဖြစ် တယ်။

ဗမာ့သမိုင်းကို ထိခိုက်တဲ့ခဲ

ကျုပ်စပြီးပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း နိုင်ငံရေးသမားဆိုတာ ခဲပေါက် ခံရတာ လေ့ဘဲ။ စစ်ကြီးပြီး ခဲ့တာလဲ နှစ်ပေါင်း အစိပ် ကျော်ပြီ ၊ ဒီအချိန်အတွင်းမှာလဲ ကျုပ်ခဲနဲ့ ပေါက်ခံရတာများပြီ။ ဒါပေမဲ့-ဒါပေမဲ့ ခုပေါက်တဲ့ ခဲက သာမန်ခဲ မဟုတ်၊ ပေါက် တဲ့လူက စစ်ဗိုလ်ဟောင်း- ဗိုလ် မှူးကြီးခင်ညိုဖြစ်တယ်။ ပေါက် တဲ့ အချက်တလဲ တော်တော် စိတ်နာစရာကောင်းတဲ့ အချက် ဘဲ။

ကျုပ်ကိုမှ ထိတာမဟုတ်၊ဒီ ခဲက ဗမာရာဇဝင်သမိုင်းကို အ ထူးဘဲ ထိခိုက် တဲ့ ခဲဘဲ။

ဒီလောက် တောင် အရေး ကြီးတဲ့ ကိစ္စကို ဗိုလ်မှူးကြီးခင် ညိုက ဘာ့ကြောင့် ဒီလောက် တောင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒများစွာ မ

ကြောင့်ကျုပ်လုံးဝဂရုမစိုက်ဘဲ နေခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရေး ခေါင်း ဆောင်တဦးဟာ အာဏာ မရှိ တော့ အမျိုးမျိုး အပြော ခံရ တာဘဲ။ ဥပမာ ဖွဲ့ထူတထောင် ဘုရားစိန်ဖူးကို ကျုပ်ခိုး တယ်၊ စိန်ရွှေ တပုံတခေါင်းကြီး ကျုပ် ဇနီးဝယ်တယ် ဆိုတဲ့ ညစ်ပတ် လုံးအမျိုးမျိုးတွေ အပြောခံခဲ့ရ တယ်။ သို့သော် ကျုပ်ဂရုမစိုက် ခဲ့ပါဘူး။ ဒါဟာ မှုတ်ဘဲလို့ ကျုပ်သဘောထားခဲ့တယ်။ သို့ သော်၊ ယခုစွပ်စွဲချက်က၊ ကျုပ် ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ရာဇဝင်သ မိုင်းကို၊ ထူးခြားစွာ ထိခိုက်နိုင် တဲ့ စွပ်စွဲချက်ဖြစ်ပါတယ်။

ကွန်မြူနစ်တွေဆိုပင်ကူညီခဲ့

ခုကျုပ်ကို စွပ်စွဲထားတာက အတော်ကိုကြီးလေးတဲ့ အချက် ဘဲ။ စစ်ပြီးတဲ့ နှစ်ပေါင်း အစိပ် ကျော်အတွင်းမှာ ဒီတခါဘဲ ဒီ လို အစွပ်စွဲခံခဲ့ရဘူးတယ်။ကျုပ် ဆက်ပြီးတော့ တိုတိုသာ ပြော တော့မယ်။ ဒီစွပ်စွဲချက်အတိုင်း

ဆိုရင်၊ဗမာလူမျိုးများကို အဓိပ တိအနေနဲ့ သစ္စာဖောက်ပြီး ဂျ ပန်လက်ထဲ ထိုးအပ်ဖို့ကြံတယ်။ ဒီစကားလုံးဟာ အတော်ကိုဘဲ အခံရ ခက်တဲ့ စကား လုံးဘဲ။ ကျုပ်ဟာ ဟိုအချိန်အခါက၊အ သက်ကို စွန့်ပြီး ဗမာ အားလုံး ဘယ်လိုမျှ မနစ်နာစေအောင် ကာ ကွယ်ပေးခဲ့တယ်။ သခင် သန်း ထွန်းနဲ့ ကွန်မြူနစ်များ ကိုလဲ ကျုပ် ထပ် တ လဲလဲ အသက် ဘေးမှ ကယ် တင် လာ ခဲ့ ရ မကာ၊ သူ တို့ လမ်း သူတို့ လွတ် လွတ် လပ် လပ် သွားနိုင် အောင် သခင်သန်း ထွန်းနဲ့ သူ့ လူများ ကို တောင်ငူတော တောင် ဘက် သို့ သွားရန် လမ်းခင်း ပေးခဲ့တယ်။ ဦးနုစာ အုပ်ထဲမှာ ပါတဲ့ အ တိုင်း သူတို့ အသက် ဘေး များကို တိမ်း ရှောင် နိုင် အောင် မစ ခဲ့တယ်။ သခင် စိုးကြီးကိုသူနဲ့ ကျုပ် ကိုယ် တိုင် မတွေ့ သော်လဲ၊ဗိုလ်ရန်နိုင် အားဖြင့် သတိပေး စကား အမျိုးမျိုး ပို့ ခဲ့တယ်။

သခင်မြနဲ့ သခင်နု အပြင်၊တခြားသခင် ခေါင်းဆောင် တို့လဲ ကျုပ်ကိုအား ကိုး၍ အတူ တူဘဲ တိမ်း ရှောင် ဘို့ လိုက် ခဲ့ တယ်။ ကျုပ် ဟာ ဒီလောက် တောင် သစ္စာ မဲ့ ဆို လျှင်၊

ဘာဖြစ်လို့ ဒီလူတွေဟာ သူတို့ အသက် ကျုပ်လက်ထဲ အပ်ခဲ့ ကြရသလဲ။

ဥာဏ်နီဥာဏ်နက်ကျော့ကွင်း

ဒီလို အပ်လို့လဲသူတို့ သေ ဘေးမှ လွတ်ခဲ့ တယ် မဟုတ် လား။ ကဲ....သက်သေ သာဓ က အကြီးဆုံး၊ ဗိုလ်ချုပ်လာပြီ။

ကျုပ်ကို ဗိုလ်ချုပ် အောင် ဆန်း ကိုယ် တိုင်က ရွှေ တောင်မှ ကျုပ်ထံရေးခဲ့တဲ့ စာ ဖြစ်တယ်။ ဒီစာတို့ဘယ်နည်းနဲ့

(စာမျက်နှာ ၃၄-သို့)

My dear Adipadigyi,

I am sorry that I was **unable** *to meet you before I came out here as I had promised you.* **Conditions were such that I had to do** *things in a hurry.* Sometimes I am afraid *you might misunderstand me* *I shall be coming back to Rangoon* and, if conditions do not worsen so unexpectedly, I hope to meet you again. Meantime I wish to send you some report.

As I said in my speech, I would do my best to *save the situation.* But as you would also understand, these are dark days for us. *The Japanese troops are withdrawing* to all intents and purposes. And I shall not be surprised if, before monsoon, the war in Burma is over. Anyway, I think *I don't blame the Japanese too,* for from the strategical point of view, if you might understand, this is the only *wise and sound course* for them to do. Nevertheless, **there is** still hope for us, I suppose. Of course, we shall have to be prepared to struggle alone for some time. But I have every confidence that our cause will win ultimately. *War or no war, peace or no peace, the struggle for our national independence must go on* till it ends in victory. And I will do **my best.** You might misunderstand me now perhaps. But **believe me,** after some time you will see whether I mean what **I say.** At present I have to fix up many things because there are so many angles to be straightened. Meantime, I wish you to be prepared for the worst and *do whatever possible in your line.*

Yours,
Aung San

တော်လှန်ရေးပြုလုပ်ချိန်က ရွှေတောင်မြို့မှ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဒေါက်တာဘမော်ထံရေးပို့ခဲ့သောစာ။

ဒေါက်တာဘမော်မှ အဆက်

ဗြိတိသျှကို မပျက်ပျက်အောင် ဖျက်မှ ကျုပ်အပေါ် လုပ်ကြံ လည်ဆယ်နိုင်မည်ဟုသဘောထားပြီးသူတို့ ဘယ်လိုအကွက်ဆင်ထားသလဲ ဆိုရင်တော့၊ ဒီစာကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ရွှေတောင်မှာရေးစဉ်က၊ ကျုပ်သစ္စာဖေါက် မှန်း ညမသိ သေးလို့သာ ထိုကဲ့သို့ ရေးသည်ဟု ပြောတယ်။ တော်တော် ဉာဏ်နီ ဉာဏ် နက်ပါသော ဖြေရှင်းချက်ဘဲ။

ကျုပ်မလွတ် နိုင်အောင်ကို ကျော့ကွင်း ချထား တာဘဲ။ ဒီစကားလုံးဟာ ဘယ်လောက် တလိန်ကျတယ် ဆိုတာ ကျုပ်ပြောပြမယ်။

ဗိုလ်ချုပ်စါကဘွင်းဘွင်းပေါ်

ဒီဆင်ခြေက ဘာကို အခြေခံထားပြီး၊ ပြောသလဲ ဆိုတော့....၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းဟာ တော်လှန်ရေး မစခင် ကျုပ်ကို လာကြည့်ပြီး သိပ်ယုံကြည်ကြောင်း ပြောပြ တယ်ဟု ဆိုတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ကျုပ်ကိုတရံတခါ ယုံကြည်လွန်းလို့ ဒီစာကိုရေးတာ၊ ထို့ အပြင် ယုံကြည်လွန်းလို့ ... တော်လှန် မယ်လို့ ပြောတာ။ ကျုပ်ကလဲ တော် လှန် ရေး အောင်မြင်ဘို့ ဆုတောင်းလိုက်ထာ။ ဒီစကားများကိုအခြေခံပြီး၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက ကျုပ်ကို မှားပြီးယုံမိလို့ ဒီစာကိုရေးတာ၊ဒီလိုပြောနေကြတယ်။ ဒီစွပ်စွဲချက် များသည် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ကျုပ်ကို ရေးတဲ့စာရဲ့ ပဌမစာကြောင်း မှာဘဲ လုံးဝ မဟုတ် မမှန် ကြောင်း ဘွင်းဘွင်းကြီး ပေါ်နေတယ်။

စာတွင်ဘယ်လို ပါသလဲဆိုတော့

ရွှေတောင်မှ ဒေါက်တာဘမော်သို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပေးစာ.......

အဓိပတိကြီးခင်ဗျား

ကျွန်တော်ဤအရပ်သို့ ခရီးမထွက်မီက အဓိပတိကြီးနှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံရန် ကတိပြုခဲ့သော်လည်း မတွေ့ဆုံနိုင်ဘဲ ထွက်ခွာလာခဲ့ရသဖြင့် ဝမ်းနည်းပါသည်။ အခြေအနေအရကျွန်တော့အဘို့ ကိစ္စအရပ်ရပ်ကို အပူတပြင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အဓိပတိကြီးက ကျွန်တော့အား အထင်လွဲမှားလေမည်လားဟု တခါတရံအောင်းမေ့မိပါသည်။

ကျွန်တော်ရန်ကုန်ပြန်လာမည်ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍အခြေအနေသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ဆိုးဝါးမလာပါက၊ အဓိပတိကြီးနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။ ဤအတောအတွင်း ကျွန်တော်သိရှိသလောက်အခြေအနေကို အစီရင်ခံလိုပါသည်။

ကျွန်တော်၏မိန့်ခွန်း၌ ပါရှိခဲ့သည့်အတိုင်း အခြေအနေကို ထိမ်းသိမ်းနိုင်ရန်ကျွန်တော် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပါမည်။ ဤအချိန်ကာလသည် ကျွန်တော်တို့အဘို့ အမှောင်ဆိုက်ချိန်ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း အဓိပတိကြီး သတိပြုမိပါလိမ့်မည်။ ဂျပန်စစ်တပ်များမှာ အမှန်တကယ် ဆုတ်ခွာလျက် ပင်ရှိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိုးဦးမကျခင်မှာပင် မြန်မာပြည်တိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားဘွယ်ရှိပါသည်။

ဂျပန်စစ်တပ်... ...ကြောင့် ကျွန်တော့အနေဖြင့် ဂျပန်များကို အပြစ်မတင်လိုပါ။ စစ်ပရိယာယ်အရဆိုလျှင် ယခုလို ဆုတ်ခွာ ခြင်းသည်ပင် သူတို့အဘို့လိမ္မာပါးနပ်ရာကျပါသည်။ ဂျပန်တို့ ဤသို့ဆုတ်ခွာစေကာမူ၊ ကျွန်တော်တို့အဘို့ မျှော်လင့်ချက်များ မကုန်ဆုံးသေးဟု ယူဆပါသည်။

ယာယီအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် လွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲကို တကိုယ်ထည်းဆက်လက်ရှက်ဆောင်သွားနိုင်ရန် လုံးပမ်းကြရပါမည်။ ကျွန်တော်တို့ရည်မှန်းချက်အတိုင်း နောက်ဆုံးတနေ့တွင် အောင်ပွဲဆင်နိုင်မည်ဟူ၍ကား ကျွန်တော်မဗိုတ်မသုန် ယုံကြည်ပါ၏။

စစ်ဖြစ်သည်ဖြစ်စေ-မဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးရသည်ဖြစ်စေ- မရသည်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်တို့၏ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲကား အောင်ပန်းဆွတ်ခူး နိုင်သည် အထိဆက်လက် ချီတက်ကြရပါမည်။ ကျွန်တော်လည်း အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပါမည်။

ယခုအချိန်တွင် အဓိပတိကြီးက ကျွန်တော့ကို အထင်အမြင်လွဲမှားသည်လည်းရှိပေမည်။ သို့သော် ကျွန်တော် အပြောနှင့်အလုပ်ညီသည်-မညီသည်ကို မကြာခင် ထင်ရှား သိရှိနိုင်မည်ဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်ပါသည်။

ယခုအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည်အဆင်မပြေသောကိစ္စအရပ်ရပ်ကို ကြိုးစားဖြေရှင်းလျက်ရှိနေပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော အချိန်ကာလအတွင်း အဓိပတိကြီးသည် အခြေအနေဆိုးများကို ကောင်းစွာရင်ဆိုင်နိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းပါသည်။ အဓိပတိကြီးအနေဖြင့်လည်း ကျွန်တော်တို့အတွက် အခါခပ်သိမ်း အတတ်နိုင်ဆုံးလုပ်ပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် (ပုံ) အောင်ဆန်း။

ကျွန်တော် အဓိပတိကြီးကို ဂတိ ပေးထားသည့်အတိုင်း၊ ရွှေတောင် မထွက်ခွာမီ တွေ့မသွားနိုင်သည့် အတွက် ဝမ်းနည်း ပါသည်။ ကျွန်တော်ဤကဲ့သို့လုပ်ဆောင်ရခြင်းမှာ အခြေ အနေကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အဓိပတိကြီး အနေဖြင့် ကျွန်တော် တို့အား အထင်အမြင် မှား မည် ကို စိုးရိမ် မိပါသည်။ ကျွန်တော် ရန်ကုန်သို့ပြန်လာနိုင်ပါ လိမ့်မည်။ ကျွန်တော်အဓိပတိကြီးကိုပြန်လည် တွေ့ဆုံနိုင်ရန်မျှော်လင့်ပါသည်။

ဗိုလ်ချုပ်လာမတွေ့

ဒီအချက်များနှင့်ဘဲသူတို့၏ အခြေခံ အချက်သည် လုံးဝ လုပ်ကြံ လည်ဆယ် ထားသော အချက် ဆိုသည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။ ထင်ရှားသော အချက်များသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ဗိုလ်မှူးမင်းခေါင် တို့သည် တော်လှန်ရေး မစခင်က ကျုပ်နှင့်တွေ့ပြီး၊ ဂျပန်ကို တော်လှန်တော့မည်ဟု ပြောသည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ လုံးဝမမှန်ပါ။ ကျုပ်က တော်လှန်ရေး သ ဘော တူထယ်။ ဆုတောင်း ပေးတယ်ဆိုတာလဲ လုံးဝမမှန်၊ ဒီအောက်မြေပျက် တာလဲ သူတို့ပြောတဲ့ စကား တွေဟာ လုံးဝမမှန်ကြောင်း ထင်ရှားတယ်။

ကျေးဇူးတရားမဲ့ခြင်း

သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း ကျုပ်ဖျာန်ကို သတင်းပေးခဲ့ တယ်ဆိုလျှင်၊ သူတို့ပေးတဲ့ ရက်တွေနဲ့ တွက်အုံး၊ တော်လှန်ရေးမစခင် သုံး-လေး-ငါးရက် ဂျပန်တွေက ထုပ်ချင်ရာ လုပ်ဘို့ ကျန်သေးတယ်။ ဒီရက်တွေအတော အတွင်းမှာ ဂျပန်က တော်လှန်တော့မယ်လို့ အရိပ် အငွေ့မျှ ရခဲ့လျှင်ပင် သူတို့တပြုံလုံး ပိုင်ဘဲ ခေါင်းတွေဂျပန် ဖြတ်ပစ်လို့ တခေါင်းမှ ကျန်မှာမဟုတ်ဘူး။ သူတို့ ခေါင်းတွေ ယခုတိုင်အောင် ပခုံးပေါ်မှာပေါက် လျက်နေတာ ကျုပ်ရဲ့သက်သေ သက်ကာယ အကြီးဆုံး ဖြစ်တယ်။ ကျေးဇူးတရားမဲ့တာက သူတို့ရဲ့တာဝန်။ ကျုပ်ဘာမှ မပြောလိုပါ။

မကောင်းမပြောခဲ့

ဗိုလ်ချုပ် အောင် ဆန်းဟာ သစ္စာဖေါက် သူတဦးကိုဆိုလျှင် ဘယ်လောက်ပြင်းထန်စွာ မုန်းတယ်ဆိုတာ အသိဘဲ။ ယခုသေသည့် နေ့ထိတိုင်အောင် ကျုပ်သစ္စာ ဖေါက်ခဲ့တယ်ဆိုလို့ ဘယ်အခါမှ မစွပ်စွဲခဲ့ဘူး။ စစ် အ ပြီး ကျုပ်ဂျပန်ပြည်က ပြန်လာတော့၊ သူ ကျုပ်နဲ့ လာတွေ့တယ်။ ကိစ္စ အမျိုးမျိုး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးခဲ့တယ်။ သေသာ သွားတယ်။ ကျုပ် အ ကြောင်း ကို သစ္စာနဲ့ပတ်သက်ပြီး မကောင်းတခွန်းမျှ ဘယ်အခါမှ မပြောခဲ့ဘူး။ ဒါဟာသစ္စာ ဖေါက်တဲ့ လူလို့ပြောမလား။ ဒီထက်ပိုပြီး ပြောတော့တောင်ပြောဘို့မလိုတော့ပါဘူး။

အချက်ကလေး တချက်ဝ တွင် ကျန်သေးတယ်။ သူ့ဝ အနောက်ဆုံး အပိုဒ်မှာဘာလို ထားသလဲဆိုတော့ "အဓိပတိကြီးတတ်နိုင်သမျှတင်ခိုင်တဲ့ဘက်ကကူညီပါ" ဟုပါတယ်။

မမှန်ရှင်းသည်

ကဲ....ပြောအုံးမယ်၊ ဒီမှာ ကျုပ်တခွန်း ပြော ချင် တယ်။ ကျုပ်ဟာ ဘွင်းဘွင်းပြောတတ်တဲ့လူပါ။ ကျုပ်မှန်ဘယ်ထင်ပြီး လုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်ကို ကျုပ်ငြင်းလေ့မရှိပါ။ ဥပမာ-စစ်အတွင်းက ဂျပန်ကိုကူညီတယ်။ အလုပ်သမားချွေးတပ်ဆွဲတယ်၊ ဒါတွေ ကျုပ်မှန်တယ် ထင်ပြီး လုပ်ခဲ့တယ်။ လုပ်ခဲ့ကြောင်း ကိုလဲ ဘယ်တော့မှ ငြင်းခဲ့ဘူး။ ယခုလဲကျုပ်ကိုတော်လှန်ရေး သစ္စာဖေါက်တယ်လို့ဆိုတာမှန်ခဲ့လျှင် ကျုပ်ဘာဖြစ်လို့ ငြင်းနေ မှာလဲ ကျုပ်တော်လှန်ရေးကို သဘော မတူကြောင်းအားလုံး အသိဘဲ။ ထို့ကြောင့် ကျုပ်သဘော ယုံကြည်ချက်အရ ကျုပ်တော်လှန်ရေးပျက်အောင်လုပ်လျှင် ကျုပ် ဘာ အပြစ်ရှိလဲ။ ပျက်အောင် မလုပ်ခဲ့လို့ကျုပ်လုပ်သေါအလုပ် ဟာလူအများဂုဏ်ဒါးမှကယ်တဲ့ အလုပ်ဟုယုံပြီးကျုပ်ဘာတခွန်းမှမပြောခဲ့တာ။

ဆက်ပြောရမယ်ဆိုရင်ကျုပ်ဟာသန်းထွန်းနဲ့ ကွန်မြူနစ်တွေတိုရင်း၊ သခင်စိုးကိုရင်း၊ကယ်ခဲ့ပြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ဗမာ့တပ်မတော်ကို သစ္စာဖေါက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ၊ ယုတ္တိ နဲနဲမှ မရှိတဲ့စကားဘဲလို့ဖြေရှင်းချင်ပါတယ်။

တခွန်းသာဖွင့်ပြောရင်

ကျုပ် နောက်ထပ် ပြောချင်သေးတယ်။ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းဟာ သေတဲ့အထိ ကျေးဇူးတင်တဲ့ စကားကိုသာ ပြောတယ်၊ ကျုပ် ဂျပန်တော်လှန်ရေးကို မကြိုက်မှန်းသိလို့ ဘာမှဖွင့်မပြောဘူး။ ဘာ လုပ် မယ်ဆိုတာလဲ မပြောဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဂျပန် မကောင်းကြောင်း ကို တော့ပြောတယ်။ သခင်သန်းထွန်းကသာဂျပန်ကို တချက်ချ မယ်လို့ပြောခဲ့တာ။

အဲဒီတုံးက ကျုပ်က တခွန်းသာဖွင့်ပြောရင်၊ သူတို့ဒုက္ခ... ကောင်းကောင်း ရောက်နိုင်တာဘဲ။

ခေါင်းတွေပြန်စမ်းကြ

သူတို့ခေါင်းတွေသူတို့ပြန်စမ်းကြည့်ဘို့ ကောင်းတယ်။ သူတို့ ခေါင်းတွေရှိနေတာ၊ကျုပ်သစ္စာရှိလို့ဆိုတာထင်ရှားတာဘဲ။

တနှစ်ကျော်ကျော် မတွေ့ခဲ့

ပြင်သစ် နော်မန်ဒီကမ်းခြေသိမ်းချိန် (၁၉၄၄) ခုနှစ်လည်လောက်တွင်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်ကျုပ် ဂျပန်တိစ္ဆ ဆွေးနွေးရန် နှစ်ဦးချင်း နောက်ဆုံးအကြိမ် တွေ့ဆုံခဲ့တယ်။ တော်လှန်ရေး လုပ်သည့် နေ့စွဲနှင့်... တနှစ်နီးပါးနီး ကွာခြားတယ်။ ဒီကြားထဲမှာ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းနှင့် ထမင်းစားပွဲ၊ ညေ့ခံပွဲတွေနဲ့ အစိုးရကိစ္စ အစည်းအဝေးများမှာတော့ တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။ သူ့စာထဲတွင် ပါသည့်အတိုင်း လာတွေ့ရန်ဂတိပေးခဲ့သော်လည်း လာရောက်မတွေ့ဆုံဖြစ်ခဲ့ပါ။

သစ္စာလည်းမဖေါက်ခဲ့

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ကျုပ်ကို တော်လှန်ရေး တပ်မထွက်မီ (မတ်လ-၂၁ ရက်နေ့)တွင်လာရောက်တွေ့ဆုံခြင်း ဆိုသည်မှာ လုံးဝမဟုတ်မှန်ပါ။ ဂျပန်ကလဲ ဘာမှမသိလို့ ဘာမှလုပ်တာ ပေါ့၊ မသိတာ လဲ ကျုပ် တော်လှန်ရေးကို သစ္စာ မဖေါက်လို့ ဆိုတာထင်ရှားပါတယ်။